

BŘEZOVÁ KÚRA

ČÍSLO 317

DUBEN 2023

SLOVO ÚVODEM....

Seigo bojovníci a nováčci kmene Shawnee!

Nevím, jak vám, šavanští spolubojovníci, ale mně duben utekl nějak nezvykle rychle. To je tak, když se pořád něco děje. A že se v uplynulém měsíci dělo, o tom není pochyb. Jako obvykle proběhly dvě kmenové akce. Nejprve vyrazili zocelení bojovníci dobýt jesenickou chatu Paprsek (a zde pozor na pravopis, milí čtenáři, žádného násilí na personálu ani na nemovitosti samotné se naše členstvo opravdu nedopustilo!), závěrem měsíce se díky našim mladým rádcům a ohnivčům uskutečnila v Zábřeze Hra městem. Je dobře, že se dorůstající generace našeho kmene nezalekne výzev a uspořádá pro své mladší kamarády a následovníky promyšlenou akci, dle ohlasů zúčastněných se svého úkolu zhostili opravdu dobře!

Vedle těchto akcí a každotýdenních rodovek se však činili i naši (a nejen naši) ohnivci. V polovině měsíce zasedla na Chillicothu kmenová Rada orlích per, aby opět pokročila v nelehkém úkolu – přechodu na ligový Svitek březové kůry. Tentokrát bylo třeba dotáhnout aktualizaci našich základních orlích per. Některá zůstanou v takřka nezměněné podobě, jiná doznají menších či větších úprav. Máte-li tedy nějaká základní OP rozdělaná, napněte své síly, abyste je stihli dokončit a na květnovém 120. sněmu mohli požádat o jejich udělení. Může se stát, že právě takové orlí pero bude pozměněno a vaše dosavadní snaha by tak přišla vniveč!

A jak bylo již naznačeno, ohnivci se setkali v dubnu ještě jednou a tentokrát hned na celovíkendové akci. Té se kromě Šavanů účastnili i zástupci některých dalších kmenů, které se hlásí k midewiinským myšlenkám, a sice Mazaskazi wanča, Mohawk a Ksigudan. Byť se na jejím uspořádání podílel poměrně široký tým zkušených ohnivců těchto kmenů, duchovním otcem tohoto olomouckého setkání a hlavním hybatelem příprav byl Imnu a je třeba říci, že především jeho nasazení se zúročilo v podobě skvěle šlapající akce, která všem zúčastněným dala jistě spoustu pěkných a zajímavých zážitků, možnost setkat se s členy jiných kmenů či „starými pákami“, příležitost dozvědět se něco nového z midewiinské historie a udělat si více jasno o již zmíněných nadcházejících změnách v plnění orlích per. Midewiwin žije dál!

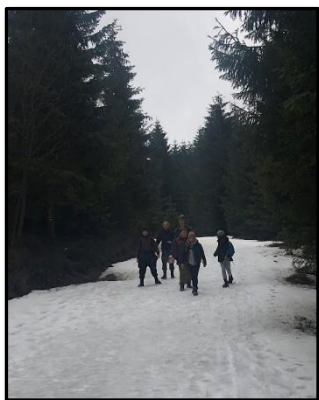
Sa. TAWASUTA

VÝPRAVA DO JESENÍKŮ

15. DUBNA 2023

Tato ze začátku poklidná výprava se změnila na výpravu plnou bolesti a utrpení. Nepředbíháme ale a řekněme si, co se stalo.

Sraz na námi neustále okupovaném nádraží byl samozřejmostí. Netrvalo dlouho a my se ocitli ve vlaku směřujícím do malé jesenické vesničky Ostružné, kde jsme započali výpravu oficiálně. Ve vlaku se dokonce šťastnému čtyřpáru narodilo dítě, to avšak počas cesty bylo zabito. Budiž ti zem lehká Alfonzi Wilhelme Hoštyjnský (15.4. 8:23 - 15.4 12:57). I přes pár střetnutí s obyvateli oblasti kolem naší cesty dostali jsme

se do lesů našich krásných hor. Stoupali jsme výš a výš, vzduch byl řidší a řidší, ale my se nevzdávali. Náledí pokrývalo většinu cest a spousta z nás i spadla, pokaždé se však postavila. Vyskytly se nám nádherné výhledy na krajinu plnou kopců a lesů držících své tajemství. Dlouhé putování některé unavilo, a tak byla potřeba pauza. Tak jsme nabyli nové síly a vyrazili dále ve stopách Táty Čivavy. Výhledy na sněžnou cestu byly doopravdy k nezaplacení. Krásná příroda jesenických gigantů byla ohromující. Na polovině této

velkolepé výpravy čekala chata přímo na vrcholku Paprsku, kde jsme byli pohoštěni, čím jen jsme požadovali. Času ale tolik nebylo, takže jen rychle občerstvit a hned zpět na cestu. Ta byla z nějakého důvodu o dosti rychlejší, než jsme se vůbec vzpamatovali, hned jsme byli dole v Ramzové a čekali na vlak zpět domů. Ale i cestu zpět jsme si, řekněme, okořenili o další zábavu. Pak ale jen nastoupili do aut našich rodin a jeli nechat odpočinout naše bolavé nohy...

Ga. Morče

DÁR OBRÁZKŮ NAVÍC....

jednou berou záda, zničehonic se jim ozvala dávná tříska a začínají kulhat na levou ruku. Úskočnému vedení tak zbývá jen lest. Ještě ve vlaku se Sýček těšil na slíbené zážitky, další fotografie jej již zachytila na zahajovacím nástupu v Ostružné, a výraz hovoří za vše. Právě se dozvěděl krutou pravdu – ne, opravdu v Jeseníkách nepotká duhového jednorožce, neobohatí svůj herbář o kořen mandragory a cílová destinace není Pradědova zemljanka 😞.

Dostat některé i již zasloužilé bojovníky na výpravu, na jejímž zvadle je věta „zvažte své fyzické schopnosti“, se může ukázat nečekaným problémem. Zdatné jedince, kteří plní OP 2.000 kliků jen s pomocí jedné ruky a v případě uznání splněného limitu na běh 100 m mezinárodní atletickou asociací by z historických tabulek vymazali Usaina Bolta, na-

Nepříjemná překvapení však čekala i na starší bojovníky. Vrabčák, IQ a Ríša podcenili drsné klima našich hor a nedali ani na rady svých kmenových stařešin EHAWIN a Čivavy, zkrátka v souladu se Zákonem o provozu na pozemních komunikacích již přezuli na letní gummy. Není tedy divu, že se pro ně sestup z Paprsku stal bojem o holé přežití. Vše špatné je však pro něco dobré. Nešťastná trojice si čistě zvládnutými sestavami piruet a odpíchnutých Salchowů vysloužila nominaci na příští olympiádu! Telegram z Příbrami: Že gratulujeme STOP

Počasí a drsné klima však nejsou jedinými nástrahami jesenických velehor! Dokonce i na horských pěšinách může dnes člověk narazit na různé šarlatány, obchodníky s deštěm či podomní prodejce a jiná pochybná individua! Je tedy třeba být neustále ve střehu! Například vcelku sympaticky vyhlížející osoba na této fotografii se vydávala za certifikovanou dodavatelku napytlovaného horského bio vzduchu na desetileté splátky. Poznáte-li někdo dotyčnou, neprodleně oznamte její totožnost na nejbližší policejní stanici! Děkujeme!

Zapamatujte si však i tuto tvář! Další svérázná postavička českopolského pohraničí pro změnu se vydávající za degustátorku společnosti Michelin. Nejednen horský poutník přenechal jí už svoji svačinu v plané naději na zisk gurmánského svatého grálu, tedy světoznámé michelinské hvězdičky. Náš kmen na ni narazil na chatě Paprsek, kde na náklady tamní restaurace pořádala již pátý chod. U toho následného šestého již personál pojal jisté podezření a poté, co jim tato výtečnice bez mrknutí oka udělila vedle hvězdičky i řád britského impéria a důtku třídního učitele, vypoklonkoval ji nekompromisně na mráz.

1. SEKMI

21.-23. DUBNA 2023

Tato akce nebyla zveřejněna v šavanském kalendáriu a ani její název drtivě většinou členské základny asi vůbec nic neříká. Není divu. Za náš kmen se jí kromě spoluorganizátorů mohli účastnit jen vybraní jedinci. A proč říkám „za náš kmen“? Protože se jednalo o akci mezikmenovou. Zde je na čase odtajnit onen tajuplný název. Tak tedy – SeKMi jest zkratkou pro Setkání Kmenů Midewiwinu a tato akce vlastně navazovala na loni završený mezikmenový ohnivecký kurz. Do Olomouce nakonec dorazili zástupci Shawnee, Mazaskazi Wanča, Mohawků a Ksigudanu, aby zde sdíleli své zkušenosti a zážitky, dozvěděli se něco nového, vyzkoušeli si svoji zručnost, vzájemně se inspirovali, společně si zasoutěžili a hlavně se zase o kousek blíže poznali. Ze všech těchto hledisek splnila celovíkendovka bezesporu svůj účel a všechny, kdo se na její přípravě podíleli, určitě potěšily stesky účastníků, že byl ten víkend prostě krátký....

V pátek postupně obsazujeme zapůjčenou klubovnu 4. skautského střediska na okraji hanácké metropole poblíž Klášterního Hradiska. Jak už to bývá, první dorazí ti, co to mají nejdál....3x sláva Mohawkům 😊 Po slavnostním nástupu ve sněmovních rouchách a seznámení s programem celého víkendu se věnujeme večerní zábavě v podobě několika ice-breakerů a vědomostního zápolení ve stylu někdejší TV soutěže Riskuj! Zvolená témata prověří naše znalosti z oblastí aktuálního dění, evropských či českých reálií nebo historie Midé. Po právu vítězí tým ve složení AJAGU, Čivava, Liška a Setoto. Zhruba hodinu před půlnocí se rozcházíme na kutě, ale některé noční sovy s přehledem přetahují půlnoc.

Po sobotní snídani se vrháme na oficiální část programu, kterou zahajují krátké prezentace mladšího členstva jednotlivých kmenů (viz foto našich „prezentátorů“). Chválíme všechny, na pedestal stavíme zveršovanou představovačku Mazaskazi Wan-

ča! Poté se s námi wamed HANTEWIN a šamani ČANTEPI a WAČINTONKA podělí o své zkušenosti s plněním OP dle ligového Svitku březové kůry a s řešením úskalí, která přinesl přechod z původního midewiwinského zápisníku. Vzhledem k aktuálnosti této změny u ostatních kmenů nám debata přináší mnoho podnětů a snad nás uchrání od příslovečného „objevování Ameriky“. Následují workshopy s tematikou ligových OP, každý si může zvolit, zda se ponoří

do tajů výroby ručního papíru (zřejmě tuze veselá záležitost – viz foto papírníků AJAGUA a Lentilky), lukostřelby (viz neo-hrožená „amazonka“ Kámen níže), genealogie, nebo vazby zápisníku či korálkování rozety. Poobědová procházka ke svato-vítské katedrále zregeneruje mozkové buňky a připraví nás

na diskuzní bloky na témata Skauting vs. ohnivectví a Historie Midewiwinu v podání EHAWIN, resp. SOEWAHA. Po těchto náročnějších blocích přichází opět spíše odpočinková záležitost v podobě fotografiemi doplněného povídání šamanky TADEWI o její návštěvě italského ledovce Marmolada. Po večeri je tu opět možnost pokračovat ve svém dopoledne započatém workshopovém snažení či se vrhnout na některé z jiných nabízených témat. Zbytek osazenstva usedá k táboráku a vábení libými hlasy a mistrnými tóny kytary a ukulele se k nim postupně přidávají workshopisté. I dnes padáme na matrace lehce před půlnocí a kupodivu i dnes se najdou tací, kteří se náručí spánku oddají o něco později 😊

Nedělní posunutý budiček a následná snídaně nás opět dostávají do stavu plného vnímání a opět je zde možnost výběru diskuzí na různá témata dle aktuálního rozpoložení a osobních preferencí – od woodcraftu a ohnivectví přes začlenění dětí se zvláštními potřebami do naší činnosti až po život severoamerických Indiánů. Pak už následuje evaluace našeho víkendového setkání, znovuuvedení celého objek-

tu do použitelného stavu (tedy úklid), zakončení a závěrečné focení a odjezd do našich domovů.

Co říci závěrem? Možná raději nic. Jsem přesvědčen, že každý ze zhruba třiceti účastníků si odváží to „své“, co využije v další činnosti jak pro sebe, tak pro svůj rod či kmen. Jak bylo řečeno na začátku, zklamán jistě neodjel nikdo, naopak se dobrá věc podařila, a nyní nezbývá, než s optimismem hledět vpřed a čekat, co přinese Midewiwinu budoucnost a na jakých příštích společných akcích se budeme zase moci potkat, případně se chopit příležitosti a nějakou vypečenou společnou akci rovnou spoluzorganizovat. Na viděnou!

Sa. TAWASUTA

HRA MĚSTEM

29. DUBNA 2023

Pro některé v brzkých hodinách jsme se sešli v 8:30 na horním náměstí. Čivava zapískala a po seřazení všech do nástupu začala vysvětlovat, o čem dnešek bude. Nejprve se vysvětlily pravidla a poté se rozdělily týmy – červený, žlutý, zelený, modrý. Ke každému týmu byl přidělen jeden patron, který by se dal jinak říct i jako doprovod, co v nouzi může pomoci. Každý tým také dostal mapu s vyznačenými šesti stanovišti, obálku s nápovědami, Rubikovu kostku a bonusové úkoly. Celá hra městem spočívala v tom, že dojdeme k jednomu ze stanovišť, kde

by měla být obálka se šifrou. Když ji správně vyluštíme, odhalí nám místo další obálky, která se váže furt k tomu stanovišti se šifrou. V ní by měl být jeden ze šesti tahů Rubikovou kostkou. Plánovaný opětný sraz na stejném místě byl v 13:00. Po určení prvních stanovišť, kam se má kdo vydat, hra městem mohla oficiálně začít.

Naše první zastávka zeleného týmu (+ patron Liška) bylo zjistit, co dávají zítra v kině, protože jsme to měli cestou ke stanovišti u gymplu. Program kina bylo jednoduché zjistit, a proto jsme pokračovali v cestě. U gymplu jsme si vyluštili, že obálka s tahy se nachází někde na nástěnce u knihovny. Než jsme se tam vydali, splnili jsme další bonusový úkol, a to zjistit témata na kmenové nástěnce. Další cesty na stanoviště probíhaly obdobně. Mezitím nám i krásně přšelo, ale to nám sa-

mozřejmě nevadilo natolik, abychom nepokračovali v cestě. Jediné, co nás na chvíli odradilo, byla jen únava a hlad, proto jsme si udělali pauzu, abychom načerpali sílu. Cestou jsme se hodně potkávali s ostatními týmy a občas jsme potkali i vedení.

Čas se pomalu krátil a nám zbývalo ještě poslední stanoviště, které bylo na severáku. Musím říct, že najít tady obálku byl docela oříšek, i když bylo místo jasně viditelné, jak jsme pak zjistili. I tak musím říct, že těžší bylo trefit tam, kam bychom trefit měli, než hledání samotných obálek. S mírným zpožděním se nám nakonec podařilo se vrátit na horní náměstí a odevzdat vše, co bychom měli mít splněné. Než se sečetly body, hrálo se pár her, např. žabičky.

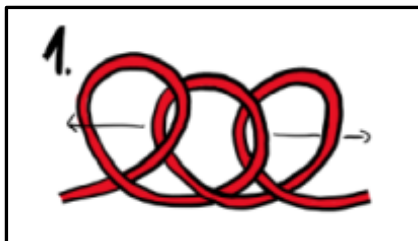
Na závěrečném nástupu se vyhlásilo bodování deníků, co dnes bodovaly Čivava a Sedmíkráska, a také výsledky hry. Pódium obsadili modří, žlutí a zelení (my). Na čtvrtém místě skončili červení. Jako cenu týmy dostaly balíček bonbónů. Po kmenovém pokřiku jsme se každý vydali domů.

Va. Sasanka

CO VLASTNĚ „UZLUJEME“? – IV. ČÁST

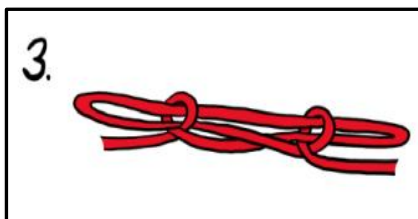
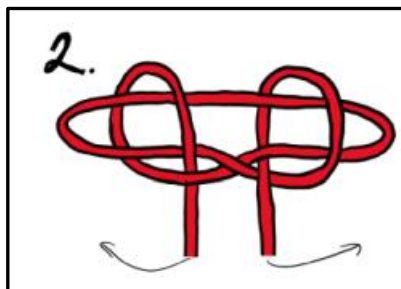
V tomto čísle si rozebereme způsoby vázání a využití „zkracovačky“.

Zkracovačka:

1. Nejdříve na laně uděláme tři očka

2. Následně provlékneme dvěma postranníma obě strany prostředního očka.

3. Za obě části prostředního očka zatáhněte, tím se postranní očka sami stáhnou.

Využití zkracovačky:

Zkracovačka sice v praxi nepatří k těm nejpoužívanějším, ale to neznamená, že nemá svoje opodstatnění. Když potřebujeme zkrátit provaz, který nechceme řezat, dá se použít i jiný uzel, ale zkracovačka je fajn v tom ohledu, že jde opakovaně dotahovat současně s tím, jak se například napnutý provaz na přístřešek prověšuje, což rozhodně není na škodu.

Sg. Čivava

E.T.SETON - SPISOVATEL

Je všeobecně známo, že zakladatel woodcraftu Ernest Thompson Seton byl velkým milovníkem přírody, oplýval celoživotním zaujetím pro pozorování života divoké zvěře a především pak ve svém mládí hledal v divočině útěk z rigidního prostředí své vlastní rodiny. Svůj pozorovací talent pak zúročil nejen ve své malířské tvorbě, ale poznatky o životě zvířecích obyvatel především kanadské divočiny vepsal také na stránky mnoha knih určených hlavně pro mládež. Tato spisovatelská tvorba zapadá do rámce celého Setonova celoživotního díla, kterým je vytvoření uceleného výchovného systému mladých lidí, jenž je vede k úctě k přírodě, osobnímu rozvoji těla i ducha, respektu k ostatním živým tvorům a čestnému jednání. Motivační složkou tohoto systému jsou orlí pera, jejichž plnění v „naší“ podobě se věnujeme i v činnosti Šavanů. Již víte, že zanedlouho zaměníme náš stávající Zápísník OP za ligový Svitek březové kůry. A právě v něm se vám nabízí jedno orlí pero (či spíše dvě – čin a velký čin, viz 4-O-5) za četbu knih tohoto autora. Následující řádky tak berte jako ochutnávku jeho knižní tvorby, chcete-li se do tohoto OP pustit, pak se předem omlouvám za tvz. spoiler a doporučuji se raději vrhnout na knihu samotnou než na mé suché převyprávění 😊

Stopy v divočině

Knihy Stopy v divočině výše zmiňované zaujetí autora pro téma přírody a jejich obyvatel jednoznačně dokládá. Sestává ze dvou částí – povídek, v nichž je hlavní postavou medvěd (povídka Medvěd Monarcha), resp. lišák (Domino, životopis stříbrného lišáka).

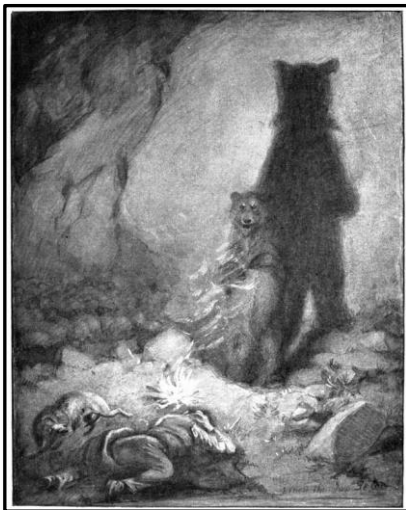

V obou sledujeme životní příběh těchto hrdinů od narození až po dospělost a máme možnost seznámit se s fascinujícím světem, který autor díky svému pozorovacímu talentu a smyslu pro detail dokonale zná a nabízí nám strhující popis krásného, leč drsného světa, v němž je každá chyba draze zaplácena a přežití zajišťuje jen síla, moudrost, znalost prostředí a občas i kapka štěstí či šťastná souhra okolností.

Děj první povídky je umístěn do pohoří Sierra Nevada na západním pobřeží USA, konkrétně do kraje pod téměř třítisícovou horou Tallac poblíž

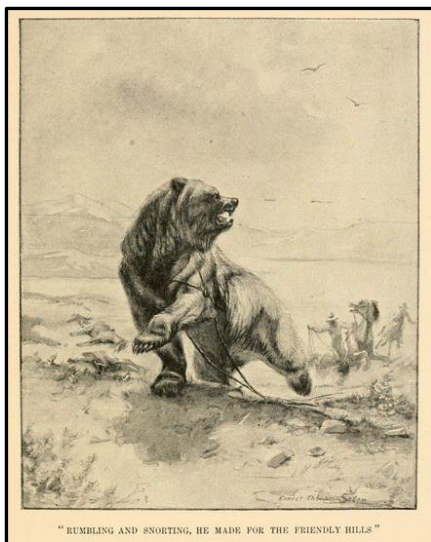
jezera Tahoe. Lovce Lan Kellyan zde jednoho dne narazí na medvědici s dvěma medvídaty a poté, co medvědici uloví, ujme se mláďat a pojmenuje si je Říša a Míša. Autor od počátku připodobňuje růst těchto malých medvěďů k říčce, která na úbočí kalifornských hor nabírá od svého pramínku sílu, sbírá ji z menších či větších přítoků, sílí v bystřinu, její dravý tok se dere peřejemi a kaňony, občas se rozlije do kraje v podobě ničivé povodně, aby se při svém životaběhu stala veletokem, který dospěje až do poklidných vod svého „stáří“ – jezera Tahoe.

Zvláště Míša dělá osamělému lovcovi vítanou společnost, zatímco malá medvědice Říša ani po čase stráveném u lovce na řetězu neztratí nic ze své zvířecí ostražitosti a přirozené nedůvěry ke světu lidí. Míša se však rád nechá upláct medem a jinými pamlsky, doprovází lovce na jeho výpravách ke vzdáleným sousedům a zakouší od nich a jejich psů zlomyslná příkoří, která jej však naučí „vycenit zuby“ a zjednat si ve svém okolí náležitý respekt, svému „hostiteli“ však dokáže také zabrnkat na nervy svou přirozenou zvědavostí, která vyústí v řádné provětrání lovcovy spíže. V návalu vzteku z takové příhody a pod vidinou snadného výděлку lovec prodá medvíďata okolo projíždějícímu cizinci. Věci se dávají do pohybu a neklidné vody zurčí dál korytem života – po čase jsou medvíďata prodána majiteli ranče, odkud se Říše podaří nadobro utéct ze světa lidí, zatímco Míša zde slouží k obveselení náhodných hostů. Pochybné zábavy se však jednoho dne zvrhnou v uspořádání zápasu býk vs. medvěd, při němž se na svoji pouť za svobodou podaří dostat i Míšovi. Utíká do divočiny a náhle probuzené zvířecí instinkty mu velí protloukat se na vlastní pěst světem, kde vládne právo silnějšího a kde přežívají jen ti nejschopnější. Stává se postrachem ovčáků a jejich stád pasoucích se na úbočích hor, stále mohutnější medvěd se stává v jejich očích lstivou krve-lačnou bestií, na niž jsou ve svém zájmu nuceni vypsát odměnu. Ta láká lovce z okolí, mezi nimi i jistého Lana Kellyana. Každý střet medvěda s jeho pronásledovateli bystří jeho ostražitost, čím více pastí na něj lovci líčí, tím více přirozené chytrosti musí zvíře vynaložit, aby se jim vyhnulo nebo z nich uniklo. Kellyan a medvěd se při požáru lesa dokonce ocitají na „stejně lodi“, když se

v chladivých vodách snaží ukrýt před ničivými plameny, přesto jejich vzájemný boj pokračuje a ani jeden z nich netuší, že byli kdysi jeden druhému blízcí. Míša jednou zničí lovcovo tábořiště, jindy padne do jeho pasti nalákán svou dávnou slabůstkou – voňavým včelím medem, díky své síle a lživosti z ní však opět uniká na svobodu.

Minula zima a jarnímu volání přírody podlehne i Míša a najde si svoji huňatou družku. Tu mu však zastřelí jeden z lovců a ještě více tak prohloubí jeho nenávist ke všemu lidskému, kterou neutiší ani vítězný střet s vrahem jeho přítelkyně. Medvědí nestvůra dostává od svých zoufalých pronásledovatelů jméno

"RUMBLING AND SNORTING, HE MADE FOR THE FRIENDLY HILLS"

Monarcha a jakýsi majitel novin vypisuje odměnu pro toho, komu se podaří zajmout jej živého. Kellyan organizuje trestnou výpravu s cílem divoké monstrum dostat. Několik najmutých lovců však zaplatí výpravu životem či zlámanými kostmi. Kellyan se tedy pouští do urputného pronásledování ve dvou se svým kumpánem. Budují bytelnější pasti, přidávají navíc do medu sedativa a po půlroce slaví úspěch a Monarcha je lapen. V bytelné kleci je odvezen do města a vystavován, nezkontrolovatelná divokost je zlomena a medvědí vládce hor chřadne. Je posláno pro Kellyana,

který vstoupí k žalem umírajícímu Monarchovi do klece a podle dírek v uších, do kterých mu kdysi jako medvídkovi zavěsil ozdobné kroužky, poznává Míšu. Propadá pozdní lítosti a snaží se dávného přítele zachránit, v medvědovi se probouzí nejasné vzpomínky a přijme nabízenou plástev medu. Pomalu zase přijímá potravu, ale duchem je dávno jinde, pod horou Tallac, v divoké domovině. Avšak řeka jeho života je spoutaná v přehradu, z níž není úniku. Žije v ní dál, ale dravý proud je nenávratnou minulostí, zůstaly jen stojaté vody bezútesné přítomnosti....

Druhá povídka se odehrává v Nové Anglii na východě USA. Sledujeme život stříbrného lišáka od útlého věku, kdy vyrůstá v doupěti se svými sourozenci v úzkostlivé péči své milující matky a ostražitého otce lišáka dodávajícího

neúnavně potravu své liščí rodině. Nedaleký farmář však odmítá být nadále dvorním dodavatelem slepic a doupě je brzy jeho syny zničeno i s několika malými obyvateli. Malý lišák Domino a jeho sestra jsou však matkou zachráněni a sledujeme dál jeho první kroky, první lovecké pokusy a matkou vynucené osamostatnění. Staví se na vlastní nohy, poznává krásu i krutost své domoviny se všemi nástrahami v podobě farmářských psů, jeho hlavním nebezpečím se však stává on sám, nebo spíše výjimečné stříbrné zabarvení jeho husté srsti, díky němuž se stává objektem touhy lovců kožešin. Údolí řeky Shawban mu však vždy poskytne nějakou bezpečnou skrýš či únikovou cestu, s každou štvanicí se stává prohanějším a svými pronásledovateli nenáviděnějším. Blízkost farem s hojnou nabídkou drůbeže je pro něj zárukou zdárného přečkání zimy a jaro jej zastihne v plné síle. Budí se v něm dosud neznámá touha a po krátkém čase si získává náklonnost liščí družky Bělokrčky, jejíž pozornost upoutá vítězným bojem se svým konkurentem Lysounem. Zakrátko s ní tak zakládá novou rodinku a v jejich doupěti se hlásí o právo na život pět malých liščat. Stává se z něj živitel, jakým byl kdysi jeho otec, na svých výpravách poměřuje síly se psy a získává první zkušenost s nalíčenou železnou pastí. Později ho jedna dokonce lapí a dostává se z ní jen šťastnou souhrou okolností, pochroumaná noha je našťastí ta nejmenší daň, kterou musí zaplatit. Čas však i tuto ránu vyléčí, pomalu mívá další zima, avšak na Domina čeká těžká zkouška. Při návratu ze svých toulek se stává svědkem štvаницe, při níž jde o život jeho Bělokrčce. Lstí na sebe stáhne smečku psích pronásledovatelů a dává v sázku svůj krk. Se psi si dokáže poradit, odnáší si však také první bolestnou zkušenost s loveckou brokovnicí. Štvаницe však pokračuje a vyčerpaný Domino se dobrovolně uchyluje do dvora farmy, na níž žije také dívka, se kterou se kdysi před časem potkal na svých toukách a našli v sobě vzájemné sympatie. Konfrontace mezi majitelem farmy a lovcem vyústí proti vůli mladé dívky v kompromis, kdy lišák dostává šanci ve „spravedlivé“ honičce, při které dostává náskok a hon začíná nanovo. Blíží se finále, lišák je na pokraji vyčerpaní, lovná a

její pronásledovatelé se blíží k řece. Lišák je zahrán do jedné z jejích zátočin a zdá se, že jeho věrná přítelkyně řeka jej poprvé zradí. Ve chvíli, kdy se zdá být vše ztraceno, však lišák vydává svůj život do náruče vodního živlu, po němž plují

kry. Lehké zvíře přeskakuje z jedné na druhou, v patách má svého úhlavního a celoživotního nepřitele psa Heklu. I tentokrát však řeka pomůže, a zatímco proud odnese lišáka do bezpečí protějšího břehu, Hekla na jedné kře odplouvá středem řeky vstříc hučícímu vodopádu.

O tři roky později nyní již dospělá dívka kráčí po rozkvetlých loukách ruku v ruce s někdejším majitelem Hekly a před jejich zraky se odehraje idyla liščí rodinky – Bělokrčka vyvádí ze své nory mladé a zpozřdí je hrdě sleduje otec rodu Domino...

Obě povídky čtenáře seznamují s životním cyklem zvířecích obyvatel divočiny Severní Ameriky se všemi jejími krásami i nástrahami. Seton v podstatě přisuzuje těmto hrdinům lidské vlastnosti a v povídkách opěvuje jejich moudrost, výjimečnost a nespoutanost. Staví se jednoznačně na stranu zvířecí říše a svobodného života jejích obyvatel, v momentě polapení, uvěznění a snahy o ochočení přichází to samé, co v závěru úspěšné štvance – konec nadějí, smrt. Setonův vypravěčský styl je živý a strhující, dozvíte se nejen mnoho zajímavostí, ale stržení dějem budete fandit čtyřnohým bratříčkům, klást překážky do cesty jejich pronásledovatelům a radovat se z každého vítězství svých oblíbenců. Chcete-li se nechat unášet proudem Setonova vyprávění, sáhněte po jakékoli jeho knize v naší kmenové knihovniče a můžu vám zaručit, že času stráveného nad jejími stránkami rozhodně litovat nebudete.

Sa. TAWASUTA

ŠATAZPRAS VYČENICHAL....

Šavani jdou příkladem! Že jsou naši hoši gentlemani k pohledání, o tom není jistě ani nejmenšího sporu. V dnešním odosobněném světě však bohužel patří spíše k čestným výjimkám. Viditelně dojatá byla i spolecestující těhotná paní, které IQ, Richard a Vrabčák uvolnili sedadlo v přeplněném Jesenickém expresu. Míra jejího překvapení byla veliká, nejdříve sice skromně mumlala něco o tom, že už vystupuje, ale nakonec podlehla šarmu a síle trénovaných paží našich švarných jinochů, kteří ji nejdříve nekompromisně usadili, a-

by jí vzápětí pomohli od těžkých zavazadel. A to tak, že definitivně. Rychlost jejich trénovaných nohou totiž hravě vyřešila její otázku „Jak já se vám jen odměním?“. Paní přejeme mnoho radosti s jejím budoucím potomkem, potažmo alespoň tolik, kolik nám jí udělaly její dozlatova usmažené řízky, domácí mošt, vynikající mramorová bábovka a makové koláčky. Děkujeme!

Co Šavan, to umělec! V době naší výpravy do Jeseníků probíhalo zde veřejnosti otevřené sochařské sympozium na téma „Tradice velehor očima mladých“. Umělecky založení členové našeho kmene ihned zbystřili a pustili se do vyplňování přihlášky. Dlouhé hodiny pak strávili zabráním do debat nad pojetím své performance a pečlivým laděním každíčkého detailu. A snaha se vyplatila!

Jejich živé sousoší „Praděd signalizuje do údolí morseovkou průběžné výsledky závodu psích spřežení“ získalo čestnou cenu odborné poroty! Díla budou v lůně jesenické přírody vystavena do konce června, budete-li mít cestu kolem, můžete se za našimi borci stavět s osobní gratulací.

- ŠATAZPRAS -

DĚNÍ U MOHAWKŮ

WYPRAVA KLANU ČERNÉHO JESTŘÁBA – 14.-16. DUBNA 2023

V pátek 14. dubna jsme se v sedmáct hodin sešli v počtu dvanácti lidí v klubovně, kde jsme zahájili. Na začátku jsme byli venku a rozdělili si práce, které budeme o víkendu dělat. Během toho připravovalo vedení v klubovně program. Po půlhodině se nás přišel Kany zeptat, jak jsme na tom, a když jsme mu odpověděli, že už to máme, tak nám řekl, že už můžeme jít dovnitř. V předsíni jsme se přezuli a vešli jsme do pyramidy (hlavní místnost), kde nám Kany vysvětlil, že budeme hrát únikovou hru a že do shoření/sfouknutí svíčky musíme pomocí úkolů a indicií složit text, ten podhodit pode dveřmi a díky tomu se dostaneme ven z pyramidy. Aby to nebylo tak jednoduché, tak jsme si losovali, kdo bude mít jaké omezení (Špigy nemohla mluvit, Yuzu neviděla, Hopík měla zraněné nohy a Sopka přišla o zavazadlo). Ven jsme se dostali úspěšně. Následovala vlastní večeře. Po večeři jsme uklidili klubovnu a připravili ji na spaní. Nakonec jsme se převlékli do spacího, udělali si hygienu a šli jsme spát.

V sobotu jsme vstávali v půl osmé, uklidili jsme spaní a připravili hlavní místnost na jídlo. Mezitím dělala služba snídani (ovesnou kaši). Po snídani a hygieně nám Samotář ukázal základy slaňování s tím, že jsme si to i sami vyzkoušeli. Černý jestřáb (ČJ) šel vařit oběd a ostatní z kmenové rady se poté, co si dovyzkoušeli slaňování, přesunuli do

klubovny, kde proběhla rada. Poté byl oběd. Byly tzv. sopčety neboli špagety s masem a omáčkou. Naobědvali jsme se, uklidili klubovnu a vyrazili na tábořiště. Tam se k nám přidali rodiče Džusíka. Prošli jsme si tábořiště a šli se podívat na druhou stranu od tábořiště, abychom věděli, jak to tam vypadá. Vrátili jsme se k autům, Kany si ještě chvíli povídal s rodiči a poté už jsme odjeli směr klubovna. Po chvíli v klubovně za námi dorazili Rychlík a Kámen, kteří nemohli kvůli jinému programu přijet dříve. Následovala schůzka ČJ. K večeři byl chleba s mrkvovo-sýrovou pomazánkou a zelenina. Po večeři si pro nás vedení připravilo další

program. Dostali jsme sedm úkolů (např. zjistit, jaký politik navštívil ZŠ na Březových Horách, nebo zjistit, či socha je u divadla), které jsme měli splnit, a osmým úkolem bylo se dostat na Svatou Horu. Tento úkol jsme úspěšně splnili a na Svatou Horu jsme se všechny tři skupiny dostali s odstupem cca 3 minut. Ten, kdo chtěl, mohl se ještě s Kany podívat na výhled na město, a ti, kteří nechtěli, šli zpět do klubovny. V klubovně jsme uklidili bordel a klubovnu připravili na spaní. Po převlečení do spacího a po hygieně jsme si lehli, a protože jsme nemohli usnout, tak Hopík, Sopka a Yuzu si povídali s Imnuem a my ostatní jsme si zahráli se Samotářem Dixit.

V neděli jsme vstávali v půl deváté a šli jsme připravit klubovnu, a bychom se mohli nasnídat. Byly cereálie s mlékem. Po snídani jsme si udělali hygienu a Kany s Barmankou a Kamenem jeli do Mountfieldu, aby tam nechali opravit sekačky. Když přijeli, tak jsme se šli radit. Služba mezitím začala dělat o-

běd. K obědu byly noky se smetanovou omáčkou a nivou. Po obědě jsme začali uklízet klubovnu, aby byla v takovém stavu, jako když jsme přišli. Mezitím ještě Kany, Barmanka a Kámen odjeli pro sekačky a dali je do kůlny. Před zakončovacím nástupem jsme měli asi dvacet minut na hry. Nakonec jsme zakončili a rozešli se domů.

Icy, kmen Mohawk

Poznámka pro mimokmenové: Černý jestřáb je mohawský klan, který funguje nad rámec čtyř zbylých (normálních) klanů. V jeho řadách jsou kromě kmenové rady i nejlepší členové, kteří by potencionálně mohli fungovat v kmenové radě jako řádní členové – mají své poradní schůzky a někdy i svůj program. Loni i letos v lednu bylo do klanu z členstva vybráno několik lidí a činnost bude opět pozastavena v červnu, kdy se členové klanu buď zařadí do kmenové rady, nebo zpět k normálním členům.

HRSTKA VTIPŮ

....to nejlepší, co černý humor nabízí XIII.

Američan volá Rusovi: A: Hi, viděl jsem v televizi, že tam máte strašnou zimu, jste ok? R: Tady je to v pohodě, žádná velká zima... A: Ale říkali, že tam máte -40 stupňů Celsia!!! R: To ani ne, spíš tak -10, na zimu normální. A: Fakt? Ale já viděl v televizi úplně zmrzlé stromy, silnice pokryté ledem. R: Jo ty myslíš venku!

Muž, který dostal výpověď z práce, si dlouho hledal novou, ale žádnou nenašel. Jednou ho napadlo, že si založí svoji ordinaci. Před dveře této ordinace dal ceduli, na které stálo: Vyléčím každou nemoc za 500€, v opačném případě vám dám 1000€. Jde kolem doktor a říká si, že to je dobrá příležitost, jak si vydělat 1000€, a tak tam jde a říká, že úplně ztratil chuť. Nový doktor se zamyslí a říká: „Sestřičko, přinesete vzorek č.14 a kápněte pánovi kapku na jazyk.“ Sestra udělá, jak jí doktor řekl, a kápně pánovi kapku na jazyk. Ten začne všude kolem sebe plivat a říká: „Fuj, vždyť to je benzín.“ Doktor říká: „Gratuluji, právě se vám vrátila chuť, bude to stát 500€.“ Rozzlobený pán dá doktorovi 500€ a odejde. Za 3 dny se vrátí a říká, že se mu vymazala paměť. Doktor se zamyslí a potom říká sestře: „Sestřičko, přinesete vzorek č.14.“ Pán řekne: „Ale vždyť to je benzín.“ Doktor mu odpoví: „Gratuluji, právě se vám vrátila paměť, bude to stát 500€.“ Hodně rozzlobený pán zaplatí a odejde. Za další 3 dny se vrátí říká: „Pane doktore, já jsem oslepl.“ Doktor říká: „No tak na tuto nemoc nemám žádný lék, vezměte si 1000€,“ ale podává mu jen 500€. Najednou pán řekne: „Ale vždyť to je jen 500€.“ „Gratuluji, právě se vám vrátil zrak, bude to stát 500€.“

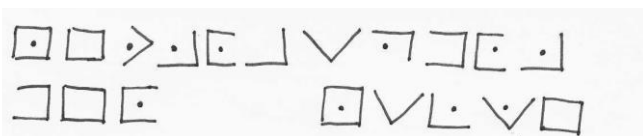
Jeden mladý muž povídá: „Chci být velkým spisovatelem.“ „A co to pro tebe znamená velkým?“ „To znamená, že chci psát něco, co bude číst celý svět, něco, co přinutí lidi jednat emocionálně, něco, co je přinutí ječet, křičet a řvát vztekem a zoufalstvím!“ Nyní pracuje pro Microsoft a píše chybové hlásky.

Zmlácená žena u doktora: „Pane doktore, manžel je strašně hodnej, ale jednou za čtrnáct dní vyrazí s kamarádama na pivo a pokaždé, když se vrátí opilý, tak mě šíleně zmlátí.“ Doktor: „Opravdu pokaždé vás zbije?“ Žena: „Opravdu...pokaždé.“ Doktor: „Fajn, předepíšu Vám heřmánkový čaj a jakmile vezme manžel za kliku, začněte ho kloktat.“ Po čtrnácti dnech: „Pane doktore, ten heřmánek opravdu zabírá, kloktala jsem a manžel si mě ani nevšimnul.“ Doktor na to: „Já tuším, že bude stačit být potichu.“

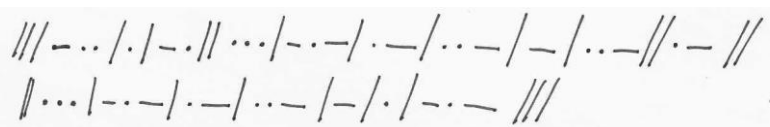
ŠIFROVÁNÍ O BODY

Hola, vášniví luštitelé! Zdravím opět po měsíci čekání. Tentokrát tu máme zase zašifrované čtyři významné dny, které se slavily v měsíci dubnu. Chtěla bych po vás, abyste mi na můj email poslali vyluštěné šifry společně s daty, kdy se tyto dny slavily. Hodně štěstí. Své odpovědi mi pošlete na můj email Ludmila.Krnavkova@seznam.cz do 24.5.2023, budu se na ně těšit.

1.

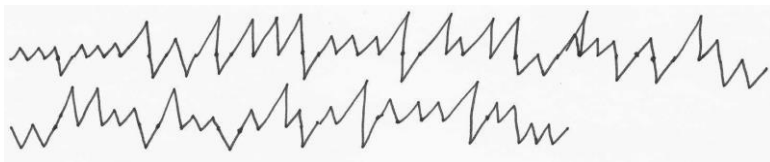
2.

3.

61 32 94 41 62 21 73 63 31 62 93
31 32 62
74 71 63 31 62 43 42 63
71 73 21 31 53 21

4.

Ra. Lasička

JAVOROVÁ NAŽKA DUBEN 2023

Bodování starších

1. místo	Ra. Vrabčák	223 bodů	Káňata	100% docházka
2. místo	Va. Korálka	209 bodů	Vlci	
3. místo	Ga. Říša	208 bodů	Vlci	100% docházka
4.-5. místo	Sg. Sedmikráska	198 bodů	Káňata	
4.-5. místo	Ra. Liška	198 bodů	Vlci	
6. místo	Va. IQ	191 bodů	Vlci	100% docházka
7. místo	Ga. Morče	175 bodů	Vlci	
8. místo	boj. Bety	158 bodů	Káňata	
9. místo	Va. Větvička	149 bodů	Káňata	
10. místo	boj. Padák	134 bodů	Vlci	
11. místo	Va. Sasanka	123 bodů	Káňata	
12. místo	boj. Oheň	95 bodů	Vlci	
13. místo	boj. Čmelák	74 bodů	Vlci	

Bodování mladších

1. místo	Va. Beruška	205 bodů	Sovy	100% docházka
2. místo	Va. Mrkvička	196 bodů	Sovy	
3. místo	boj. Sýček	184 bodů	Sovy	
4. místo	hledáč Terežka	182 bodů	Medvědi	
5. místo	boj. Drozdík	174 bodů	Medvědi	
6.-7. místo	boj. Beran	140 bodů	Sovy	
6.-7. místo	boj. Tkanička	137 bodů	Medvědi	
8. místo	boj. Kachnička	129 bodů	Medvědi	
9. místo	boj. Očko	126 bodů	Sovy	
10. místo	boj. Uhlík	118 bodů	Medvědi	
11. místo	hledáč Anežka	94 bodů	Sovy	
12. místo	hledáč Veverka	90 bodů	Sovy	
13. místo	hledáč Stela	48 bodů	Medvědi	
14.-15. místo	hledáč Šimon	46 bodů	Medvědi	
14.-15. místo	hledáč Mára	46 bodů	Medvědi	
16. místo	hledáč Mág	45 bodů	Medvědi	

Bodování nejmladších

1. místo	hledač Chechta	158 bodů	Koníci	100% docházka
2. místo	hledač Skřítek	155 bodů	Koníci	100% docházka
3. místo	hledač Motýlek	142 bodů	Koníci	100% docházka
4. místo	hledač Lepík	137 bodů	Koníci	100% docházka
5. místo	hledač Zoubek	132 bodů	Koníci	100% docházka
6. místo	hledač Kometa	116 bodů	Koníci	
7. místo	hledač Rybička	71 bodů	Koníci	
8. místo	hledač Čertík	69 bodů	Koníci	
9. místo	hledač Brepta	56 bodů	Koníci	
10. místo	hledač Ještěrka	51 bodů	Koníci	
11. místo	hledač Obr	51 bodů	Koníci	
12. místo	hledač Slůně	17 bodů	Koníci	

JAVOROVÝ LIST DUBEN 2023

1. místo	Káňata	170 bodů
2. místo	Vlci	160,5 bodů
1. místo	Sovy	138 bodů
2. místo	Medvědi	102 bodů
1. místo	Koníci	96 bodů

OBSAH 317. ČÍSLA BK

Slovo úvodem....(Sa. TAWASUTA)	str. 2
Výprava do Jeseníků (Ga. Morče)	str. 3
Pár obrázků navíc.... (Sa. TAWASUTA)	str. 4-5
1. SeKMi (Sa. TAWASUTA)	str. 6-8
Hra městem (Va. Sasanka)	str. 9-10
Co vlastně „uzlujeme“? – IV. část (Sg. Čivava)	str. 11
E.T.Seton – spisovatel (Sa. TAWASUTA)	str. 12-16
ŠATAZPRAS vyčenichal.... (Sa. TAWASUTA)	str. 17
Děni u Mohawků (boj. Icy)	str. 18-19
Hrstka vtipů (Ga. Morče)	str. 20
Šifrování o body (Ra. Lasička)	str. 21
Javorová nažka / Javorový list duben 2023 (Sg. Čivava)	str. 22-23

Kontakty:

Redakce: brezova.kura@centrum.cz, tel. 601 324 499 (TAWASUTA)

Triumvirát (vedení kmene):

edita.riff@seznam.cz, tel. 602 579 627 (EHAWIN)

mi.veiser@gmail.com, tel. 722 924 970 (Dredy)

anicka.odlozilova@email.cz, tel. 606 554 135 (Čivava)

Web: www.shawnee.cz E-mail: shawnee@centrum.cz Fcb: [Šavani Zábřeh](#)

Náš oddíl stále přijímá nové členy, schůzky v Zábřeze probíhají každé pondělí v 16:00-18:00 (Medvědi) a pátek v 16:00-18:00 (Vlci) na klubovně - Sušilova 65, Zábřeh. Ve Zvoli se scházíme v klubovnách Komunitního centra (bývalé kino ve farní zahradě) v pátek v 16:00-18:00 (Koníci – cca 1.-3. třída, Sovy – cca 4.-6. třída, Káňata – cca 7.-9. třída). Rádi vás uvítáme v našich řadách. Přijďte mezi nás osobně v některý z uvedených časů nebo kontaktujte triumvirát (telefony a emaily výše)!

Toto číslo Březové kůry vyšlo dne 2.5.2023.